

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 12ης Δεκεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση Τ-247/01,

eCopy, Inc, με έδρα το Nashua, New Hampshire (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον B. Reid, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (στο εξής: Γραφείο), εκπροσωπούμενου από τον E. Joly,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Ιουλίου 2001 (υπόθεση R 47/2001-1), περί της καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος ECOPY ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Σεπτεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Τα άρθρα 7, 8, 9 και 27 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, έχουν ως εξής:

«Άρθρο 7

Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου

1. Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[...]

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα,

γ) τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προσορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών,

[...]

3. Η παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', δεν εφαρμόζεται αν το σήμα έχει αποκτήσει για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρήσης που του έχει γίνει.

Άρθρο 8

Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου

1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

- α) εάν ταυτίζεται με το προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, για τα οποία ζητείται το σήμα, ταυτίζονται με εκείνα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα,
- β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα, [...]

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως “προγενέστερα σήματα” νοούνται:

- α) τα σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης κοινοτικού σήματος, αφού ληφθεί υπόψη, ενδεχομένως, το προβαλλόμενο δικαίωμα προτεραιότητας για τα σήματα αυτά, και τα οποία ανήκουν στις ακόλουθες κατηγορίες:
  - i) κοινοτικά σήματα,

[...]

β) οι αιτήσεις σημάτων που αναφέρονται στο στοιχείο α', υπό την επιφύλαξη της καταχώρισής τους,

[...]

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, τα σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς εύλογη αιτία, του αιτούμενου σήματος θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.

[...]

Άρθρο 9

Δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα

[...]

3. Το δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα αντιτάσσεται κατά τρίτων από την ημερομηνία της δημοσίευσης της καταχώρισεως του σήματος. Εντούτοις, δύναται να απαιτηθεί εύλογη αποζημίωση για ενέργειες μεταγενέστερες της δημοσίευσης αίτησης κοινοτικού σήματος, οι οποίες θα απαγορεύονταν μετά τη δημοσίευση της καταχώρισεως του σήματος και λόγω αυτής. Το επιλαμβανόμενο όμως δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί επί της ουσίας πριν δημοσιευθεί η καταχώριση.

[...]

Άρθρο 26

Προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση

1. Η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να περιλαμβάνει:

α) αίτημα καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος,

β) τα στοιχεία ταυτότητας του καταθέτη,

γ) τον κατάλογο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση,

δ) ανατύπωση του σήματος.

[...]

Άρθρο 27

Ημερομηνία κατάθεσης

Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης κοινοτικού σήματος είναι η ημερομηνία προσκόμισης από τον καταθέτη στο Γραφείο [...] των εγγράφων που περιλαμβάνουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχεία, υπό την επιφύλαξη της πληρωμής του τέλους κατάθεσης εντός προθεσμίας ενός μηνός από την προσκόμιση των ανωτέρω εγγράφων.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στις 21 Ιουνίου 2000 η προσφεύγουσα, ενεργώντας υπό την προγενέστερη επωνυμία της, ήτοι υπό την επωνυμία Simplify Development Corporation, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού 40/94, αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος (αριθ. 1718667).

- 3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα ECOPY.

- 4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση σήματος εμπίπτουν στην κλάση 9, κατά την έννοια του διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

«Λογισμικό (υπό μορφή δίσκων) και συναφείς συσκευές για τη σάρωση και την ηλεκτρονική μετάδοση εγγράφων μέσω δικτύων πληροφορικής».

- 5 Με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2000, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση, βάσει του άρθρου 38 του κανονισμού 40/94, με την αιτιολογία ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε περιγραφικό χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα και στερούνταν πλήρως διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94.
- 6 Στις 8 Ιανουαρίου 2001 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή. Με την προσφυγή αυτή, η προσφεύγουσα ζήτησε, για πρώτη φορά, να εφαρμοστούν υπέρ της οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 και προσκόμισε ορισμένες αποδείξεις προς τούτο.
- 7 Με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2001, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 18 Ιουλίου 2001, το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Το τμήμα προσφυγών θεώρησε, κατ' ουσίαν, ότι το λεκτικό σήμα ECOPY σημαίνει «ηλεκτρονικό αντίγραφο» και, επομένως, καταδεικνύει το είδος και τον προορισμό των προϊόντων τα οποία αφορά η αίτηση καταχώρισεως σήματος. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το υπό εξέταση σήμα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Έκρινε επίσης ότι το υπό εξέταση σήμα στερείται πλήρως εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Τέλος, θεώρησε ότι το υπό εξέταση σήμα δεν μπορούσε να καταχωριστεί ούτε σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονι-

σμού. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφενός, ότι ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αρκούσαν, αφ' εαυτών, για να αποδειχθεί ότι το υπό εξέταση σήμα είχε αποκτήσει, διά της χρήσεως, διακριτικό χαρακτήρα. Αφετέρου, το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στο ότι υφίσταντο και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα, που δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπόψη, δεδομένου ότι αφορούν χρόνο μεταγενέστερο της καταθέσεως της αιτήσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Σεπτεμβρίου 2001, η οποία τακτοποιήθηκε στις 26 Οκτωβρίου, στις 29 Νοεμβρίου και στις 5, 7 και 20 Δεκεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή. Το Γραφείο κατέθεσε το υπόμνημά του απαντήσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιανουαρίου 2002.
- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
  - να υποχρεώσει το Γραφείο να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 1718667 ή, επικουρικώς, να εξετάσει περαιτέρω την αίτηση σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου,
  - να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

10 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού του δευτέρου αιτήματος της προσφεύγουσας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 11 Το Γραφείο θεωρεί ότι το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο. Υποστηρίζει ότι δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγές στο Γραφείο, δεδομένου ότι το Γραφείο υποχρεούται, σύμφωνα το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου.
- 12 Η προσφεύγουσα δέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς πάντως να παραιτηθεί από το εν λόγω αίτημά της, ότι δεν απέκειτο στο Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέτρα. Συναφώς, όπως ορθώς επισημαίνει το Γραφείο, από τη νομολογία προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στο Γραφείο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY), Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψη 53, και της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33].
- 14 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της ουσίας*Προκαταρκτικές παρατηρήσεις*

- 15 Επιβάλλεται να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, βάσει του άρθρου 46, και σύμφωνα με τα άρθρα 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ, και 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των προβλλόμενων λόγων. Η εν λόγω συνοπτική έκθεση πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να μπορεί ο μεν καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία. Για λόγους ασφαλείας δικαίου και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή πρέπει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να προκύπτουν,

τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά πάντως κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-348/94, Enso Espaňola κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1875, σκέψη 143, και της 28ης Μαρτίου 2000, T-251/97, T. Port κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-1775, σκέψη 91). Συναφώς, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε μια αφηρημένη απλώς προαγγελία του δεν τηρεί της απαιτήσεις του κανονισμού (προπαρατεθείσα απόφαση T. Port κατά Επιτροπής, σκέψη 90, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουλίου 2000, T-111/99, Samper κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-135 και II-611, σκέψη 27).

- 16 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχεία β' και γ', και 3, του κανονισμού 40/94. Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως: ο πρώτος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, καθότι η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθώς το αντικείμενο της διαφοράς που υποβλήθηκε στην κρίση του, καθόσον εξέτασε τη δυνατότητα καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος E-COPY και όχι του λεκτικού σήματος ECOPY, και ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα, με την προσφυγή της, δεν επικρίνει την προσβαλλόμενη απόφαση για τον τρόπο με τον οποίο το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε και εφάρμοσε τις διατάξεις του προαναφερθέντος άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', αλλά περιορίζεται, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, στη γενική και αφηρημένη διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τον κανονισμό 40/94, «δεδομένου ότι τα σήματα στα οποία δεν αντιστέεται το άρθρο 7 πρέπει να καταχωρίζονται» (σημείο 13 του δικογράφου της προσφυγής). Η προσφεύγουσα εξέθεσε, για πρώτη φορά, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών, απορρίπτοντας την αίτηση καταχωρίσεως σήματος σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν πρόεβαλε παραδεκτώς λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94. Οι σχετικές εξηγήσεις που παρέσχε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών κακώς εξέτασε τη δυνατότητα καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «E-COPY», ενώ η αίτηση αφορούσε το λεκτικό σήμα ECOPY.
- 19 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έλλειψη παύλας μεταξύ του γράμματος «E» και της λέξεως «COPY» συνιστά θεμελιώδη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών λεκτικών σημάτων. Έτσι, το «E» στο λεκτικό σήμα ECOPY προφέρεται ως βραχύ φωνήεν και όχι ως μακρό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι οι καταναλωτές, όντες εξοικειωμένοι με διάφορα κοινά λεκτικά σήματα όπως «E-mail» ή «E-shopping», θα εξοικειωθούν, ομοίως, με τα συνθετικά των λέξεων αυτών γραμμένα χωρίς μεταξύ τους παύλα. Επίσης, οι μη εξοικειωμένοι με την αγγλική γλώσσα καταναλωτές δεν θα μπορέσουν, βάσει της οπτικής παρουσιάσεως του υπό εξέταση σήματος, να ανακαλύψουν την έννοια του λεκτικού σήματος ECOPY.
- 20 Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθώς το αντικείμενο της διαφοράς και, κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 21 Το Γραφείο αντιτάσσει ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τη δυνατότητα καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος ECOPY. Συναφώς, το Γραφείο επισημαίνει ότι το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών παρέπεμψε επίσης στον ορισμό της λέξεως «e-copy» που περιέχει μια σελίδα του ιστότοπου της IROI (Institute of RF & OE-ICS of Southeast University) στο διαδί-

κτυο, η ηλεκτρονική διεύθυνση της οποίας είναι «<http://iroi.seu.edu.cn/books/whatis/ecopy.htm>», δεν αποδεικνύει ότι υφίσταται σύγχυση ως προς το υπό εξέταση σήμα. Στο πλαίσιο αυτό, το Γραφείο υπενθυμίζει ότι, με τη σκέψη 12 της προοβαλλόμενης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το λεκτικό σήμα ECOPY, αυτό καθαυτό, δεν υπάρχει στα λεξικά και ότι αποτελεί λέξη που μπορεί να προφερθεί. Κατά την άποψη του Γραφείου πάντως, αυτό σημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε πράγματι το λεκτικό σήμα ECOPY, το οποίο συνίσταται στη σύζευξη των δύο στοιχείων, και όχι το λεκτικό σήμα E-COPY.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

22. Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο στο κοινοτικό δίκαιο και αφορά την κατάσταση κατά την οποία μια διοικητική αρχή χρησιμοποιεί τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από αυτόν για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Κατά πάγια σχετική νομολογία, μια απόφαση έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων, αποβλέπει στην επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που αναφέρει [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Απριλίου 1996, T-551/93 και T-231/94 έως T-234/94, *Industrias Pesqueras Campos κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1996, σ. II-247, σκέψη 168, και της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, *DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE)*, Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψη 33].
23. Εν προκειμένω όμως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, ούτε επικαλέστηκε, την ύπαρξη τέτοιων ενδείξεων. Ειδικότερα, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε ορθώς, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το αντικείμενο της διαφοράς που υποβλήθηκε στην κρίση του, καθόσον εξέτασε τη δυνατότητα καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος E-COPY και όχι του λεκτικού σήματος ECOPY, το στοιχείο αυτό δεν αποτελεί ένδειξη του ότι η έκδοση της αποφάσεως είχε ως αποκλειστικό ή τουλάχιστον καθοριστικό στόχο την επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που αναφέρει.

- 24 Επίσης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε όντως τη δυνατότητα καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος ECOPY και όχι του λεκτικού σήματος E-COPY και ότι, κατά συνέπεια, εκτίμησε ορθώς το αντικείμενο της διαφοράς που υποβλήθηκε στην κρίση του.
- 25 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών, μη λαμβάνοντας υπόψη, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το υπό εξέταση σήμα χρησιμοποιήθηκε μετά την κατάθεση της αιτήσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι οι εσωτερικές οδηγίες του Γραφείου δεν ασκούν επιρροή.
- 27 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει επίσης ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι τα δικαιώματα που παρέχει το κοινοτικό σήμα αντιστοιχούν κατά τρίτων από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της καταχωρίσεως του σήματος. Κατά την προσφεύγουσα πάντως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για να εκτιμηθεί αν ένα σήμα μπορεί να καταχωριστεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μέχρι τον χρόνο καταχωρίσεως.

- 28 Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τις προσκομισθείσες αποδείξεις που αφορούν τον προ της εκδόσεως της αποφάσεώς του χρόνο, ήτοι πριν από τις 13 Ιουλίου 2001, ή, τουλάχιστον, τις αποδείξεις που αφορούν τον προ της απορριπτικής αποφάσεως του εξεταστή χρόνο, ήτοι πριν από τις 10 Νοεμβρίου 2000.
- 29 Τέλος, η προσφεύγουσα υποβάλλει στο Πρωτοδικείο, με τα παραρτήματα 4 έως 7 του δικογράφου της προσφυγής, ορισμένα έγγραφα με τα οποία επιδιώκει να αποδείξει ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε, με τον τρόπο κατά τον οποίο χρησιμοποιήθηκε, διακριτικό χαρακτήρα.
- 30 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι η καταχώριση σήματος σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 προϋποθέτει ότι το σήμα αυτό απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως και ότι διατήρησε τον χαρακτήρα αυτόν μέχρι την καταχώριση.
- 31 Συναφώς, το Γραφείο υπενθυμίζει ότι ο χρόνος καταθέσεως της αιτήσεως καθορίζει την προτεραιότητα ενός σήματος έναντι άλλου. Έτσι, αν ένα σήμα έχει καταχωρισθεί, μολονότι απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως μετά την κατάθεση της αιτήσεως, το σήμα αυτό θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την εφαρμογή, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής ή ακυρώσεως, σχετικού λόγου απαραδέκτου ως προς άλλο σήμα, η αίτηση καταχωρίσεως του οποίου κατατέθηκε μετά την αίτηση καταχωρίσεως του πρώτου σήματος. Μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε, ωστόσο, να δημιουργηθεί ακόμη και αν, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του δευτέρου σήματος, το πρώτο σήμα δεν είχε αποκτήσει ακόμη διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως.
- 32 Όσον αφορά το αντλούμενο από το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 επιχείρημα της προσφεύγουσας, το Γραφείο υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το δικαίωμα που παρέχει το σήμα μπορεί να παραγάγει αποτελέσματα πριν από την καταχώρισή του. Έτσι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, μπορεί να αξιωθεί εύλογη αποζημίωση για ενέργειες μεταγενέστερες της δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος.

- 33 Τέλος, το Γραφείο υποστηρίζει ότι, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, δεν είναι δυνατόν να προσκομιστούν για πρώτη φορά αποδείξεις ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθόσον η λειτουργία της ενώπιόν του προσφυγής συνίσταται στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών. Εν προκειμένω όμως, σύμφωνα με το Γραφείο, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 34 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικρίνει την προσβαλλόμενη απόφαση μόνον ως προς το ότι το τμήμα προσφυγών δεν δέχθηκε τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν την απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως κατά τη διάρκεια περιόδου μεταγενέστερης της καταθέσεως της αιτήσεως. Η προσφεύγουσα δεν επικρίνει την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς το ότι με αυτή διαπιστώθηκε η εγγενής ανεπάρκεια ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων αφορώντων χρόνο προγενέστερο της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να εξετασθεί το βάσιμο της προσβαλλόμενης αποφάσεως ως προς το σημείο αυτό.
- 35 Αντιθέτως, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν δέχθηκε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, με την αιτιολογία ότι αφορούν χρόνο μεταγενέστερο της καταθέσεως της αιτήσεως.
- 36 Συναφώς, το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να έχει αποκτηθεί διά της χρήσεώς του πριν από την κατάθεση της αιτήσεως. Κατά συνέπεια, δεν ασκεί επιρροή το αν ένα σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του μετά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και πριν το

Γραφείο, δηλαδή ο εξεταστής ή, ενδεχομένως, το τμήμα προσφυγών, αποφανθεί επί του ερωτήματος αν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου αντιπάσσονται στην καταχώριση του εν λόγω σήματος. Αυτό συνεπάγεται ότι το Γραφείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη κανένα αποδεικτικό στοιχείο που αφορά τη μετά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως χρήση.

- 37 Συγκεκριμένα, πρώτον, η ερμηνεία αυτή είναι η μόνη που συνάδει προς τη συνοχή του συστήματος των απόλυτων λόγων απαραδέκτου όσον αφορά την καταχώριση του κοινοτικού σήματος. Όπως προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, η ορισθείσα βάση του άρθρου 27 του ίδιου κανονισμού ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καθορίζει την προτεραιότητα ενός σήματος έναντι άλλου. Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, αν ένα σήμα καταχωρίσθηκε, μολονότι απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως μετά την κατάθεση της αιτήσεως, το σήμα αυτό θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την εφαρμογή, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής ή ακυρώσεως, σχετικού λόγου απαραδέκτου ως προς άλλο σήμα η αίτηση καταχώρισεως του οποίου κατατέθηκε μετά την αίτηση καταχώρισεως του πρώτου σήματος. Μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε να δημιουργηθεί ακόμη και αν, κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως του δεύτερου σήματος, κατά την οποία το δεύτερο σήμα έχει ήδη διακριτικό χαρακτήρα, το πρώτο σήμα δεν έχει αποκτήσει ακόμη διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως και, επομένως, δεν πληροί τους όρους καταχώρισεως. Το αποτέλεσμα αυτό είναι ανεπίτρεπτο.
- 38 Δεύτερον, η διατύπωση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με το οποίο η παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ', του εν λόγω κανονισμού δεν εφαρμόζεται αν το σήμα έχει αποκτήσει, για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες «ζητείται» η καταχώριση, διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως «που του έχει γίνει», συνηγορεί υπέρ της ίδιας ερμηνείας.
- 39 Τρίτον, η ερμηνεία αυτή μπορεί να αποτρέψει το ενδεχόμενο αυξήσεως της πιθανότητας να ληφθεί υπόψη ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος που αποκτήθηκε διά της χρήσεως ανάλογα με τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισεως.

- 40 Η ερμηνεία αυτή δεν τίθεται από τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας που αντλείται από το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94.
- 41 Συναφώς, επιβάλλεται, καταρχάς, η επισήμανση ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι αντιφατικά. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, με το σημείο 16 του δικογράφου της προσφυγής, ότι από το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι, για να εκτιμηθεί αν ένα σήμα μπορεί να καταχωριστεί, πρέπει να ληφθούν υπόψη αποδεικτικά στοιχεία μέχρι τον χρόνο καταχώρισης του σήματος αυτού. Αντιθέτως, υποστηρίζει, με το σημείο 18 του δικογράφου της προσφυγής, ότι κρίσιμος χρόνος είναι ο χρόνος κατά τον οποίο το Γραφείο (δηλαδή ο εξεταστής ή, ενδεχομένως, το τμήμα προσφυγών) αποφαίνεται επί του ζητήματος αν πρέπει να αντιταχθούν στην καταχώριση του σήματος απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου. Είναι προφανές ότι πρόκειται για δύο διαφορετικά χρονικά σημεία. Συγκεκριμένα, αφ' ης στιγμής το Γραφείο κρίνει ότι ουδείς απόλυτος λόγος απαραδέκτου απαγορεύει την καταχώριση του υπό εξέταση σήματος, η αίτηση καταχώρισης δημοσιεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 38, παράγραφος 1, και 40, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Βάσει του άρθρου 45 του ίδιου κανονισμού, το σήμα μπορεί να καταχωριστεί μόνο μετά την παρέλευση της προθεσμίας ανακοπής, προθεσμίας δηλαδή τριών μηνών από τη δημοσίευση της αιτήσεως καταχώρισης κοινοτικού σήματος (άρθρο 42, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού) ή, ενδεχομένως, μετά την απόρριψη της ανακοπής.
- 42 Ακολούθως, όπως ορθώς επισημαίνει το Γραφείο και αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα παράγει αποτελέσματα ως προς ορισμένες καταστάσεις που προηγούνται χρονικώς της καταχώρισης του εν λόγω σήματος. Πράγματι, από τη δεύτερη φράση του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μπορεί να αξιωθεί εύλογη αποζημίωση για ενέργειες μεταγενέστερες της δημοσίευσής της αιτήσεως.
- 43 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τις εσωτερικές οδηγίες του Γραφείου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση,

κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, να επισημάνει το ακριβές κείμενο στο οποίο αναφέρεται. Άλλωστε, αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα αναφέρεται στις «Οδηγίες για την εξέταση», τις οποίες εξέδωσε ο πρόεδρος του Γραφείου (απόφαση ΕΧ-96-2 της 26ης Μαρτίου 1996, ΕΕ ΓΕΕΑ 9/96, σ. 1347), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι οδηγίες αυτές δεν περιέχουν καμία διάταξη σχετική με τον κρίσιμο για την εκτίμηση της δυνατότητας καταχωρίσεως σήματος χρόνο. Εν πάση περιπτώσει, εν προκειμένω, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές, καθόσον, όπως προεκτέθηκε, η άποψη του Γραφείου αποδεικνύεται ορθή, εν όψει μιας συστηματικής και τελεολογικής ερμηνείας των κρίσιμων διατάξεων του κανονισμού 40/94, ανεξαρτήτως του αν οι οδηγίες του Γραφείου περιέχουν αντίθετες διατάξεις.

- 44 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή δεν δέχθηκε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα για να αποδείξει ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως μετά την κατάθεση της αιτήσεως.
- 45 Η προσφεύγουσα προσάρτησε στο δικόγραφο της ορισμένα έγγραφα (παραρτήματα 4 έως 7 του δικογράφου της προσφυγής) που δεν είχε προσκομίσει κατά τη διάρκεια της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, με τα οποία επιδιώκει να αποδείξει ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως. Πριν εξετασθεί η αποδεικτική ισχύς των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων και, ειδικότερα, το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά αφορούν χρόνο προγενέστερο της καταθέσεως της αιτήσεως, πρέπει να εξετασθεί αν το Πρωτοδικείο μπορεί να τα λάβει υπόψη.
- 46 Συναφώς, επιβάλλεται η εκτίμηση ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι τόσο η ακύρωση όσο και η μεταρρύθμιση αποφάσεως των τμημάτων προσφυγών δεν είναι δυνατή παρά αν στερείται νομιμότητας τόσο από πλευράς ουσίας όσο και από πλευράς τύπου. Ακολούθως, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεώς της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της

της Οκτωβρίου 1999, T-123/97, Salomon SA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2925, σκέψη 48 και της 14ης Μαΐου 2002, T-126/99, Graphischer Maschinenbau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2427, σκέψη 33). Συνεπώς, η νομιμότητα μιας αποφάσεως του τμήματος προσφυγών θίγεται από την επίκληση ενώπιον του Πρωτοδικείου νέων πραγματικών περιστατικών μόνον αν έχει αποδειχθεί ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη τα περιστατικά αυτά κατά τη διοικητική διαδικασία, πριν εκδώσει οποιαδήποτε απόφαση επί του υπό κρίση ζητήματος.

- 47 Συναφώς, επιβάλλεται, πρώτον, η επισήμανση ότι, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, δεν υφίσταται, βεβαίως, κανόνας ορίζων ότι η εξέταση εκ μέρους του Γραφείου (δηλαδή εκ μέρους του εξεταστή ή, ενδεχομένως, εκ μέρους του τμήματος προσφυγών) περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκαν οι διάδικοι, αντιθέτως προς τις διατάξεις του άρθρου 74, παράγραφος 1, *in fine*, του ίδιου κανονισμού περί των σχετικών λόγων απαραδέκτου. Πάντως, ελλείψει ισχυρισμού, εκ μέρους του αιτούντος την καταχώριση σήματος, σχετικού με τον αποκτηθέντα διά της χρήσεως διακριτικό χαρακτήρα του σήματος αυτού, καθίσταται πρακτικώς αδύνατο για το Γραφείο να λάβει υπόψη το ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε τον εν λόγω χαρακτήρα. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι, βάσει της αρχής *ultra posse nemo obligatur* (εν αδυναμία εκτελέσεως δεν υφίσταται υποχρέωση) και παρά τον κανόνα του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με τον οποίο το Γραφείο «εξετάζει [αυτεπαγγέλτως] τα πραγματικά περιστατικά», το Γραφείο υποχρεούται να προβεί στην εξέταση πραγματικών περιστατικών ικανών να προσδώσουν στο υπό εξέταση σήμα διακριτικό χαρακτήρα αποκτηθέντα διά της χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, μόνον αν τα έχει επικαλεστεί ο αιτών.

- 48 Δεύτερον, το Γραφείο υποχρεούται να λάβει υπόψη ένα στοιχείο που έχει ως σκοπό να αποδείξει ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως μόνον αν ο αιτών την καταχώριση σήματος το παρέσχε κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Γραφείου διοικητικής διαδικασίας. Πράγματι, λαμβανομένων υπόψη των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη, δεν υφίσταται ουσιαστική διαφορά μεταξύ, αφενός, της προβολής του ισχυρισμού ότι το υπό εξέταση σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως και, αφετέρου, της προσκομίσεως

αποδείξεων προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού. Άλλωστε, το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 δεν διαχωρίζει τις δύο αυτές περιπτώσεις, καθόσον ορίζει ότι το Γραφείο δύναται να μην λάβει υπόψη «πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι».

- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλόμενη απόφαση ουδεμία έλλειψη νομιμότητας πάσχει και, επομένως, δεν μπορεί να ακυρωθεί ή να μεταρρυθμιστεί βάσει του άρθρου 63, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, τα νέα αποδεικτικά στοιχεία που η προσφεύγουσα προσκόμισε για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι απορριπτέα, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση της αποδεικτικής αξίας τους.
- 50 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 51 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, θα καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Tiili

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Δεκεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς